

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 46.064/1
VAN 19 FEBRUARI 2009

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 17 februari 2009 door de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel verzocht haar, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "betreffende bepaalde procedurele aspecten van de waarborgregeling voor grote ondernemingen in geval van crisis", heeft het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2/, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het spoedeisende karakter van de adviesaanvraag gemotiveerd door de omstandigheid dat

"de Vlaamse Regering snel uitvoering wil geven aan de uitbreiding van de bestaande waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen naar grote ondernemingen. Een waarborgregeling is immers een snel, eenvoudig en relatief goedkoop instrument om ondernemingen te ondersteunen en de toegang tot financiering van hun activiteiten en investeringen te verruimen. Naar aanleiding van de huidige economische en financiële crisis kampen niet alleen kmo's met een verminderde toegang tot kredietverlening maar ook de grote ondernemingen. Een vertraging in de aanneming en de bekendmaking van dit besluit doet afbreuk aan de doeltreffendheid en het doel ervan, namelijk het faciliteren van de verwerving van voldoende financieringsmiddelen door grote ondernemingen via het verstrekken van een overheidswaarborg in een periode van economische en financiële crisis".

*

* *

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt ertoe de toepassing van de procedurele aspecten van de waarborgregeling voor kleine en middelgrote

ondernemingen, zoals die zijn vervat in de besluiten van de Vlaamse Regering van 18 februari 2005 ⁽¹⁾ en 7 november 2008 ⁽²⁾, uit te breiden tot de grote ondernemingen.

2. De ontworpen regeling vindt rechtsgrond in de bepalingen van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen, waarnaar wordt verwezen in het eerste lid van de aanhef van het ontwerp, met dien verstande dat, enerzijds, nog andere bepalingen van het decreet van 6 februari 2004 dan die waarnaar wordt verwezen in de aanhef rechtsgrond voor het ontwerp bieden en dat, anderzijds, niet alle decreetsbepalingen waarnaar wordt verwezen in de aanhef het ontwerp effectief tot rechtsgrond strekken.

Zo bieden ook de artikelen 6, § 1, en 17, § 2, van het voornoemde decreet rechtsgrond voor het ontwerp. Artikel 6, § 1, van het decreet draagt de Vlaamse Regering op om de premies vast te stellen op de wijze en op grond van de criteria die in die bepaling worden vermeld, en voorziet in de mogelijkheid dat de Vlaamse Regering de voorwaarden en nadere regels bepaalt volgens welke geen of een verminderde premie verschuldigd is. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van het decreet worden bij besluit van de Vlaamse Regering de voorwaarden, de termijnen en de procedure van een hoger beroep bij de Vlaamse Regering tegen een beslissing tot gehele of gedeeltelijke weigering van betaalbaarstelling, nader geregeld.

Artikel 13, § 3, van het decreet stelt dat de Vlaamse Regering de wijze bepaalt waarop Waarborgbeheer N.V. onderzoekt of de in paragraaf 1 van dat artikel bedoelde inlichtingen correct zijn en of de financieringsovereenkomsten en andere verrichtingen waarover inlichtingen verstrekt werden aan de gestelde voorwaarden voldoen. Artikel 13, § 3, van het decreet strekt de ontworpen regeling evenwel niet tot rechtsgrond.

(1) Besluit van de Vlaamse Regering van 18 februari 2005 betreffende bepaalde procedurele aspecten van de waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen.

(2) Besluit van de Vlaamse Regering van 7 november 2008 betreffende erkenning van een financiële crisis en tot afwijking van de waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen.

3. In zoverre het bepaalde in artikel 37 van het besluit van 18 februari 2005, betreffende de algemene onderzoeksbevoegdheid van Waarborgbeheer N.V., mede van toepassing wordt verklaard in het kader van de waarborgregeling voor grote ondernemingen, dient te worden vastgesteld dat het decreet van 6 februari 2004 niet in een regeling betreffende de controletaken van Waarborgbeheer N.V. voorziet, zodat de rechtsgrond voor de ontworpen regeling op dat punt problematisch is.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

Rekening houdend met wat omtrent de rechtsgrond van het ontwerp is opgemerkt, redigere men het eerste lid van de aanhef als volgt:

"Gelet op het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen, artikelen 5, § 2, 6, § 1, 8, §§ 1 en 2, en 12, gewijzigd bij het decreet van 11 februari 2009, en de artikelen 15 tot 17 en 18, § 1;"

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. RIGAUX, M. TISON,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME